

Brev från Selma Lagerlöf till Valborg Olander: 1935-1940 & odaterat : Ep. L...

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Mårbacka, Summe,
31. 7. 1936.

Kära, älskade.

Tack för det långa brevet igår
och för översättningarna. De äro
väl utmärkt fina och ardentli-
ga, det är då inte något fel på
dem.

Det går litet ledigare att skriva
i dag, tycker jag. Är inte
stilen bättre? Almon har
börjat starkare de sista dagarna.

Det beror kanske på att jag har
tagit Kina och järn några dagar,
jag tyckte, att det märktes skill-
nad gerrast. Nu har jag dock
redan slutat Kina och järn och i stäl-
let börjat med Astra levervin. Det
är mycket bättre. Man tar två mat-
skedar om dagen, och jag har bör-
jat svara ordentligt om materna.
I natt sov jag tio timmar, det var
ett under. Axföring har också va-
rit bra på morgonen och sedan
lugn. Det är inte gott, men det
går omkring i Kroppens skapar rd.
Nu hoppas jag, att det försöker
Kära best ronnalismen är hög-
na armen. Du frågar om

det är något särskilt som plä-
gar mig, men det är det inte,
men jag har nog varit stelig
över att denna sjukdomen al-
drig gick över. Det har varit
som om jag just skulle ha slappit
ut från Sophiakennet. Jag har inte
orkat hjälpa mig själv verkter
med ~~storing~~ eller tvättning, opti-
ten har varit svår, men nu skall
det snart gå för mig att reda mig
själv.

Gudskelov att jag har haft lugna
affärer och inte som de. Jag har
nog anat, att det skulle bli för-
skräckligt att reda ut ^{minnas} hennes bo,
Ty hon har ju bara lånat och

bli, som det är be-
svaret - armen är verkligen bättre!
men jag skall
inte utelämnat
överräntöriga
den.

allt godt över
dig i den
mensket.

Peter Schind,

lämnat under de sista åren, åtmin-
stone efter det lilla jag hört. Natur-
ligtvis tycker jag, att det så snart som
möjligt skall läggas, så att det får ro
och lugn i denna affären. Jag vet,
jag, hur mycket ett lantbrukshåll ro-
star och hur litet, som kommer
in. (Om jag bara visste hur jag skul-
le bli av med Märbacka!)

Annars skall det inte göra dig
särskildt föroljäd för Maria.
Det gör man alltid över döda, men
man vet nog också, att de varo så-
dana på båda håll, att det måste